

PRZEKRÓJ

P O D A T K O W Y

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zakres przedmiotowy pojęcia „ogólny czas pracy” na potrzeby ulgi na innowacyjnych pracownikach , wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2025 r., sygn. III SA/Wa 1870/25	3
Skutki podatkowe w VAT otrzymania zaliczki na poczet czynszu dzierżawy (najmu) , wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 41/23	4

minalny" czas pracy, co pozwoli ograniczyć ryzyko zakwestionowania rozliczeń przez organy podatkowe.

PATRYCJA HULBÓJ
STARSZY KONSULTANT

Skutki podatkowe w VAT otrzymania zaliczki na poczet czynszu dzierżawy (najmu), wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 41/23

Spółka komunalna, będąca czynnym podatnikiem VAT, zawarła wieloletnie umowy najmu i dzierżawy lokali użytkowych, których okres obowiązywania miał rozpocząć się dopiero w 2030 r. i zakończyć w 2060 r. Umowy przewidywały obowiązek wpłaty przez najemców/dzierżawców zaliczek na poczet czynszu, płatnych w latach 2019–2021, a następnie sukcesywnie zaliczanych na poczet czynszu należnego w poszczególnych latach obowiązywania umowy.

W związku z powyższym, spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w której pytała czy (i) obowiązek podatkowy w VAT powstanie z upływem umownego terminu płatności zaliczki oraz (ii) czy istnieje obowiązek wystawienia faktury zaliczkowej, nawet jeśli zaliczka nie została otrzymana.

Spółka stała na stanowisku, że zaliczki wpłacane przed rozpoczęciem świadczenia usługi dzierżawy nie rodzą obowiązku podatkowego (podobnie jak zastrzeżenie w umowie terminu do jej wpłaty) ani obowiązku fakturowania. Obowiązek podatkowy – zdaniem spółki – powstanie dopiero na zasadach właściwych dla usług dzierżawy, określonych w art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b ustawy VAT.

Dyrektor KIS uznał to stanowisko za nieprawidłowe, wskazując, że określenie w umowie terminu płatności zaliczki powoduje powstanie obowiązku podatkowego z upływem tego terminu, zgodnie z art. 19a ust. 7 ustawy VAT, oraz obliuguje do wystawienia faktury, chociażby zaliczka nie została otrzymana.

WSA w Szczecinie uchylił zaskarżoną inter-

pretację, podkreślając w uzasadnieniu, że obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usług dzierżawy powstaje z chwilą wystawienia faktury. W niniejszej sprawie wniosek o interpretację dotyczył sytuacji, w której wnioskodawca otrzymał zaliczkę na poczet czynszu dzierżawy, zatem rozważenia wymagał także art. 19a ust. 8 ustawy VAT, jako że odnosi się do momentu powstania obowiązku podatkowego związanego z otrzymaniem zaliczki. Zdaniem sądu, prawidłowe jest stanowisko, że związanie momentu powstania obowiązku podatkowego z otrzymaniem zaliczki, w odniesieniu do otrzymanej kwoty, co wynika z tego przepisu, nie dotyczy zaliczki na poczet należności z tytułu umowy dzierżawy. Wynika to wprost z końcowej części przepisu, tj. ze sformułowania „(...) z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 4”, który to fragment dotyczy m.in. świadczenia usług dzierżawy. Zacytowany zwrot „z zastrzeżeniem” oznacza, że poprzedzająca go część przepisu nie ma zastosowania do zaliczki na poczet świadczenia z tytułu dzierżawy. W ocenie składu orzekającego, otrzymanie zaliczki nie rodzi też obowiązku wystawienia faktury, o którym mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4 ustawy VAT.

NSA oddalił skargę kasacyjną organu.

Omawiany wyrok NSA zasługuje na aprobatę, gdyż w sposób spójny porządkuje relację pomiędzy przepisami regulującymi moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w przypadku usług najmu i dzierżawy, a zasadami opodatkowania zaliczek.

Sąd, w ustnym uzasadnieniu, trafnie wskazał, że art. 19a ust. 7 ustawy VAT ma zastosowanie wyłącznie do zapłat dokonywanych w związku z usługą już wykonaną lub wykonywaną, a więc w ramach trwającego stosunku najmu lub dzierżawy. Przepis ten nie obejmuje zaliczek wpłacanych przed rozpoczęciem świadczenia usługi, nawet jeżeli umowa przewiduje termin ich zapłaty. W analizowanej sprawie mamy bowiem do czynienia z klasyczną zaliczką na poczet przyszłego świadczenia, do której zastosowanie znajduje art. 19a ust. 8 ustawy VAT.

NSA podzielił argumentację przedsta-

wioną przez WSA w Szczecinie, zgodnie z którą samo ustalenie w umowie terminu płatności zaliczki nie zmienia jej charakteru prawnego ani nie uzasadnia powstania obowiązku podatkowego. Odmienna wykładnia prowadziłyby do zniwelowania różnic pomiędzy art. 19a ust. 7 i ust. 8 ustawy VAT i wzajemnego przenikania się ich zakresów przedmiotowych, a w konsekwencji do pozbawienia tego drugiego przepisu realnego znaczenia.

Prawidłowo powiązано również moment powstania obowiązku podatkowego z obowiązkiem fakturowania. Skoro otrzymanie zaliczki na poczet przyszłej usługi dzierżawy (najmu) nie rodzi obowiązku podatkowego, to – zgodnie z art. 106b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy – nie po-

wstaje także obowiązek wystawienia faktury zaliczkowej, tym bardziej w sytuacji braku faktycznej zapłaty.

Wyrok ma istotne znaczenie praktyczne dla podmiotów zawierających długoterminowe umowy najmu lub dzierżawy, w szczególności w sektorze publicznym i komunalnym, potwierdzając, że rozliczenie VAT powinno pozostawać w związku z rzeczywistym wykonywaniem usług, a nie wyłącznie z formalnymi zapisami umownymi.

JAKUB FALICKI
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Wykładnia art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017-2021, uchwała 7 sędziów NSA z 8 grudnia 2025 r., sygn. III FPS 3/25	8
Usługi magazynowania gazu ziemnego nie stanowią usług związanych z nieruchomościami, o których mowa w art. 28e ustawy VAT, wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 330/23	8
Ustalenie podstawy opodatkowania akcyzą preparatu smarowego w aerozolu. Znaczenie pojęcia „wyrób gotowy”, wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 385/23	8
Płatnik ma obowiązek badania struktury mającej służyć wypłacie dywidendy pod kątem jej rzeczywistości lub sztuczności, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 523/23	8
Zakres przedmiotowy pojęcia produkty, o którym mowa w art. 18eb ust. 2 ustawy CIT, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 406/23	9
Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT do rekompensaty otrzymanej przez spółkę od Prezesa URE, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 365/23	9
Zawarty w art. 17 ust. 1 pkt 58a ustawy CIT termin dwuletni odnosi się do progu posiadanych udziałów, wyrok NSA z 12 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 403/23	9
Wpis fundacji lub stowarzyszenia do rejestru przedsiębiorców KRS nie wyklucza możliwości odliczenia darowizny na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 11 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 388/23	9
Przepis art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT ustanawiający termin zawity na skorzystanie z ulgi na złe długi nie jest sprzeczny z art. 90 Dyrektywy 112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok NSA z 10 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 183/21	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW

ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przepis art. 86 ust. 19a ustawy VAT należy interpretować w korelacji z art. 29a ust. 13 i 14 ustawy VAT, wyrok NSA z 9 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 456/23	10
Przesłanki oceny czy wynajmowanie składników majątku od podmiotu powiązanego osobowo stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok NSA z 9 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 330/23	10
Wykładnia art. 17k ust. 1 i ust. 2 ustawy CIT w kontekście sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV), wyrok NSA z 22 maja 2025 r., sygn. II FSK 1156/22	10
Ocena czy planowana dostawa nieruchomości będzie dokonywana przed ponownym pierwszym zasiedleniem, o którym mowa w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy VAT, wyrok NSA z 21 maja 2025 r., sygn. I FSK 340/22	11
Współpraca z podwykonawcami i spółkami zależnymi sama w sobie nie skutkuje powstaniem stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie podatku VAT, wyrok NSA z 15 maja 2025 r., sygn. I FSK 213/22	11
Wydatki poniesione na organizację eventu dla klientów spółki (obecnych i potencjalnych) mają związek z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 9 maja 2025 r., sygn. I FSK 2424/21	12
Spełnienie przesłanki posiadania przynajmniej 10% udziałów (art. 10 ust. 2a lit. a polsko-szwajcarskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania) należy oceniać na moment podjęcia uchwały o wypłacie dywidendy, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 listopada 2025 r., sygn. I SA/Wr 389/25	12

Wykładnia art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017-2021, uchwała 7 sędziów NSA z 8 grudnia 2025 r., sygn. III FPS 3/25

Sformułowanie zawarte w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym „zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która: jest udostępniana przewoźnikom kolejowym”, stanowi w stanie prawnym obowiązujący w latach 2017-2021 podstawę do objęcia zakresem tego zwolnienia jedynie tych części gruntu, które zostały zajęte pod budynki i budowle tworzące infrastrukturę kolejową (usytuowane na obszarze kolejowym).

Usługi magazynowania gazu ziemnego nie stanowią usług związanych z nieruchomościami, o których mowa w art. 28e ustawy VAT, wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 330/23

Dokonując oceny czy świadczone przez spółkę usługi magazynowania gazu ziemnego stanowią usługi związane z nieruchomościami, o których mowa w art. 28e ustawy VAT należy uwzględnić tezy zawarte w wyroku TSUE z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie C-155/12 (RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland sp. z o.o. w Łodzi) oraz treść art. 31a rozporządzenia nr 282/211 po zmianach dokonanych rozporządzeniem nr 1042/2013. Z powyższego wynika, że za usługi związane z nieruchomościami uznać należy jedynie te usługi, które mają wystarczająco bezpośredni związek z daną nieruchomością.

Z punktu widzenia usługobiorcy, istotą świadczenia usługi magazynowania gazu ziemnego jest jego zmagazynowanie i po upływie określonego czasu oddanie usługobiorcy. Dla usługobiorcy nieistotne jest miejsce, w którym zmagazynowany jest gaz. W konsekwencji związek spornych usług magazynowania gazu ziemnego z nieruchomością, nie jest wystarczająco bezpośredni, aby mógł mieć zastosowanie przepis art. 28e ustawy VAT i art. 47 Dyrektywy 112. Co więcej usługi te nie spełniają przesłanek wskazanych w art. 31a rozpo-

ządzenia nr 282/211, albowiem w ust. 3 jednoznacznie wskazano, że przepis ten nie ma zastosowania m.in. do przechowywania towarów, jeżeli żadna część nieruchomości nie jest przeznaczona do wyłącznego użytku przez usługobiorcę.

Ustalenie podstawy opodatkowania akcyzą preparatu smarowego w aerozolu. Znaczenie pojęcia „wyrób gotowy”, wyrok NSA z 18 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 385/23

Wyrobem gotowym, stanowiącym podstawę opodatkowania, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r., jest wyprodukowany i sprzedawany przez spółkę preparat smarowy w aerozolu. Opodatkowaniu podlegać zatem będzie zawartość puszk (objętość netto wyrażona w litrach gotowego wyrobu), która jest konglomeratem znajdujących się w niej wszystkich substancji - komponentów zużytych do wyprodukowania tego wyrobu, stanowiącego całość. A zatem również gaz pędny oraz powietrze użyte do wyprodukowania preparatu smarowego w aerozolu podlega opodatkowaniu akcyzą jako element gotowego wyrobu. Nie budzi bowiem wątpliwości, że użytkownik (konsument) korzysta jednocześnie ze wszystkich elementów proponowanego wyrobu.

Płatnik ma obowiązek badania struktury mającej służyć wypłacie dywidendy pod kątem jej rzeczywistości lub sztuczności, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 523/23

Przepis art. 22 ust. 4 ustawy CIT (w stanie prawnym obowiązującym w 2016 r.) nie konstruuje wprost wymogu posiadania statusu rzeczywistego właściciela, jeżeli chodzi o należności dotyczące dywidend. Jednakże ustawodawca zawarł zastrzeżenie w art. 22c ustawy CIT, a zatem płatnik ma obowiązek badania struktury mającej służyć wypłacie dywidendy pod kątem jej rzeczywistości lub sztuczności. Okoliczności faktyczne tej sprawy (m.in. struktura i sposób funkcjonowania spółki cypryjskiej, wpływ osoby fizycznej na funkcjonowanie struktury, w której nastąpiła wypłata dywidendy) świadczą o zaistnieniu okoliczności wskazanych w art. 22c ustawy CIT.

Zakres przedmiotowy pojęcia produkty, o którym mowa w art. 18eb ust. 2 ustawy CIT, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 406/23

Przez „produkty”, definiowane jako „rzeczy wytworzone przez podatnika”, o których mowa w art. 18eb ust. 2 ustawy CIT, należy rozumieć wyłącznie rzeczy samodzielnie wyprodukowane przez podatnika w celu ich sprzedaży. W zakresie tej definicji nie mieszczą się zatem rzeczy zakupione przez podatnika i przez niego odsprzedawane, nawet pod własną marką.

Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT do rekompensaty otrzymanej przez spółkę od Prezesa URE, wyrok NSA z 16 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 365/23

Pojęcia dotacja, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT, powinno być interpretowane tak, jak to wynika z art. 126 ustawy o finansach publicznych. Jednocześnie uznać należy, że rekompensata otrzymana przez spółkę od Prezesa URE z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorze lub podsektorach energochłonnych spełnia ww. definicję, a tym samym podlega zwolnieniu na podstawie tego przepisu.

Zawarty w art. 17 ust. 1 pkt 58a ustawy CIT termin dwuletni odnosi się do progu posiadanych udziałów, wyrok NSA z 12 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 403/23

Sama wykładnia językowa art. 17 ust. 1 pkt 58a ustawy CIT prowadzi do wniosku, że termin dwuletni odnosi się do progu posiadanych udziałów, a nie konkretnych, zbywanych udziałów. Biorąc pod uwagę wyżej wskazane rozumienie tego przepisu przyjmując należy, że ewentualne przekształcenia spółek w tym czasie nie mają wpływu na spełnienie tego wymogu.

Wpis fundacji lub stowarzyszenia do rejestru przedsiębiorców KRS nie wy-

klucza możliwości odliczenia darowizny na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 11 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 388/23

Dokonując oceny czy darowizna na rzecz fundacji lub stowarzyszenia będzie uprawniała do odliczenia takiej darowizny od podstawy opodatkowania zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT należało dokonać wykładni całej tej normy prawnej, zbudowanej w oparciu zarówno o ustawę podatkową, jak i ustawę, do której odsyła ustawa podatkowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, czyli ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz w oparciu o ustawę o fundacjach i ustawę o stowarzyszeniach. Analiza ta prowadzi do wniosku, że fundacje i stowarzyszenia to organizacje nie działające w celu osiągnięcia zysku, nawet w sytuacji, kiedy obok tej działalności podstawowej prowadzą działalność, która wymaga wpisania do rejestru przedsiębiorców KRS, bowiem taki wpis nie przekreśla tego, że jest to organizacja nie działająca w celu osiągnięcia zysków.

Przepis art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT ustanawiający termin zawity na skorzystanie z ulgi na złe długi nie jest sprzeczny z art. 90 Dyrektywy 112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok NSA z 10 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 183/21

Przyjąć należy, że ustanowiony w art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT termin zawity nie jest naruszeniem art. 90 Dyrektywy 112, pod warunkiem, że podatnik miał realną możliwość skorzystania z ulgi na złe długi w tym terminie. Jeżeli podatnik nie mógł się w tym terminie zawitym powołać na prawo do odliczenia podatku z tytułu ulgi na złe długi, to ten termin go nie obowiązuje. Polski ustawodawca przewidział dość długi okres na skorzystanie z ulgi na złe długi. Zatem każdy podatnik, który wykazał się należyłą starannością miał wystarczający czas na to, aby z takiej ulgi za złe długi skorzystać. Powyższe stanowisko potwierdza wyrok TSUE z 29 lutego 2024 r. w sprawie C-314/22 (Consortium Remi Group AD).

Przepis art. 86 ust. 19a ustawy VAT należy interpretować w korelacji z art. 29a ust. 13 i 14 ustawy VAT, wyrok NSA z 9 grudnia 2025 r., sygn. I FSK 456/23

Przepis art. 86 ust. 19a ustawy VAT należy interpretować mając na uwadze warunki, jakie przepisy art. 29a ust. 13 i 14 ustawy VAT określają dla dostawcy, aby obniżyć podstawę opodatkowania. Punkt odniesienia to początkowa część tego przepisu, w którym stanowi się, że „w przypadku obniżenia podstawy opodatkowania, o którym mowa w art. 29a ust. 13, lub stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze, o którym mowa w art. 29a ust. 14 (...)”. Tryb dokonany tego stwierdzenia w przypadku obniżenia wskazuje, że art. 86 ust. 19a ustawy VAT należy interpretować w powiązaniu z tymi przepisami, to znaczy uwzględniając przesłanki, których spełnienie daje podstawę dostawcy, aby dokonać obniżenia podstawy opodatkowania i też okres tego obniżenia przez dostawcę powinien korelować z okresem zastosowania przez nabywcę art. 86 ust. 19a ustawy VAT. A zatem, art. 86 ust. 19a ustawy VAT należy interpretować w korelacji z art. 29a ust. 13 i 14 ustawy VAT. Należy wziąć pod uwagę, że korekta podatku naliczonego uzależniona jest od łącznego spełnienia następujących warunków: uzgodnienia warunków korekty z dostawcą, spełnienia uzgodnionych warunków i posiadania dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie i spełnienie warunków. Pomimo, że art. 86 ust. 19a ustawy VAT nie wymienia *expressis verbis* ostatniego warunku, to zarówno jego treść, jak i wykładnia systemowa przemawia za tym, aby przy jego rozumieniu uwzględnić również wymogi określone w art. 29a ust. 13 i 14 ustawy VAT.

Przesłanki oceny czy wynajmowanie składników majątku od podmiotu powiązanego osobowo stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok NSA z 9 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 330/23

Pojęcie ukryte zyski ma charakter szeroki, jednak ocena tej definicji nie może być dowolna, musi być dokonywana na podstawie przesłanek wymienionych w art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Dopiero po spełnieniu przesłanek pozytywnych wskazanych w art. 28m ust. 3 ustawy CIT można się zastana-

wiać, czy okoliczności danej sprawy mogą stanowić podstawę do opodatkowania ryczałem dochodów z tytułu ukrytego zysku. W analizowanej sprawie w szczególności organ nie wyjaśnił, na jakiej podstawie przyjął, że jakaś spółka powiązana osobowo, nie kapitałowo, z inną spółką, ma prawo do udziału w zysku innej spółki. Kolejną niewyjaśnioną przez organ przesłanką jest wskazane w art. 28m ust. 3 pkt 3 ustawy CIT sformułowanie, co należy traktować jako ukryty zysk. Jest to tylko nadwyżka wartości rynkowej transakcji, określona zgodnie z art. 11c ustawy CIT ponad ustaloną cenę tej transakcji. Skoro w stanie faktycznym wskazano wyraźnie, że obie transakcje (sprzedaż i wynajem nieruchomości) będą dokonywane na podstawie cen rynkowych, to należało wyjaśnić, jaką wartość można było uznać za ukryty zysk. Organ oparł swoje rozstrzygnięcie na odesłaniu do art. 11c ustawy CIT, czyli do regulacji dotyczących cen transferowych, ale umknęła jego uwadze, okoliczność, dotycząca konkretnych przesłanek, które powinny zostać spełnione, aby można było mówić o ukrytych zyskach.

Wykładnia art. 17k ust. 1 i ust. 2 ustawy CIT w kontekście sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV), wyrok NSA z 22 maja 2025 r., sygn. II FSK 1156/22

Nie sposób podzielić stanowiska organu odnośnie do tego, że w świetle obowiązujących przepisów art. 17k ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy CIT istotnie różni się sytuacja podatkowa finansujących (leasingodawców) zbywających na rzecz osób trzecich wierzytelności z tytułu opłat leasingowych od finansujących (leasingodawców), którzy tych czynności nie dokonali. Do przychodu przewidzianego w art. 17k ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy CIT, mają zastosowanie ogólne zasady ustalania kosztów uzyskania przychodu, w tym regulacje przewidziane w przepisach art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a oraz pkt 26a ustawy CIT. Wbrew stanowisku organu podatkowego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają rezultaty wykładni językowej art. 17k ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy CIT, których nie można skutecznie podważyć poszukując sensu cywilistycznego i ekonomicznego jasnych, a także wciąż obowiązujących prze-

pisów prawa podatkowego, czyli wbrew woli ustawodawcy, który wprowadził owe regulacje kierując się autonomią przepisów prawa podatkowego. Organ podatkowy nie może zaś w drodze interpretacji kwestionować woli ustawodawcy.

Ocena czy planowana dostawa nieruchomości będzie dokonywana przed ponownym pierwszym zasiedleniem, o którym mowa w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy VAT, wyrok NSA z 21 maja 2025 r., sygn. I FSK 340/22

Odwołując się do kryteriów wskazanych przez TSUE z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie C-308/16 (Kozuba Premium Selection) stwierdzić należy, że poniesienie nakładów na ulepszenie budynku nie doprowadziło do przystosowania go do nowej funkcji. Nie spowodowało także, że budynek można przyrównać do nowego budynku. Opisanie w wniosku prace budowlane przeprowadzone w budynku nie mają charakteru pełnego. Nie można też uznać, że te prace były na tyle zaawansowane, że po ich zakończeniu budynek nadaje się już do użytkowania do innych (gastronomicznych) celów. Poniesienie nakładów na budynek opisany we wniosku nie stanowi więc „przebudowy” także w rozumieniu wynikającym z Dyrektywy 112, co w konsekwencji prowadzi również do konkluzji, że nie doszło do „ulepszenia”, o którym mowa w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy VAT.

Brak jest zatem przesłanek do stwierdzenia, że doszło do ponownego pierwszego zasiedlenia, a planowana dostawa nieruchomości będzie dokonywana przed tym (rzekomym) ponownym pierwszym zasiedleniem oraz, że w związku z tym nie będzie mogła korzystać ze zwolnienia z opodatkowania VAT. Reasumując, w opisanym zdarzeniu przyszłym nie doszło do ulepszenia budynku w sposób określony w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy VAT. Zasiedlenie miało więc miejsce wcześniej, w ramach wybudowania budynku, a nie w ramach jego ulepszenia. Planowana dostawa podlega zwolnieniu na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, bowiem pomiędzy pierwszym zasiedleniem a nabyciem budynku upłynął (niespornie) okres dłuższy niż 2 lata.

Współpraca z podwykonawcami i spółkami zależnymi sama w sobie nie skut-

kuje powstaniem stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie podatku VAT, wyrok NSA z 15 maja 2025 r., sygn. I FSK 213/22

Stale miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podatnika uwzględnia się wyłącznie wtedy, gdy charakteryzuje się ono wystarczającą stałością oraz odpowiednią strukturą w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, by umożliwić mu dokonanie dostawy towarów lub świadczenie usług, w których uczestniczy. Wziąwszy powyższe pod uwagę, podzielić należało stanowisko, zgodnie z którym spółka nie posiada w Polsce własnych zasobów osobowych ani technicznych, nie zatrudnia pracowników w Polsce, a właściwe działania realizują okazjonalnie osoby ze Szwecji. Korzysta wprawdzie z podwykonawców, ale bez prawa do zarządzania ich personelem i zasobami. W sprawie brak jest również zaplecza technicznego, którym spółka miałaby prawo dysponować w sposób odpowiadający własności.

Organ nie wykazał, by spółka mogła samodzielnie odbierać i wykorzystywać usługi, ani że jej struktura w Polsce spełnia warunki z art. 11 i art. 53 ust. 1 rozporządzenia 282/2011. Całokształt powyższych okoliczności wskazuje na brak podstaw do uznania – w świetle dotychczasowych ustaleń – istnienia stałego miejsca prowadzenia w tym zakresie działalności w Polsce. To z kolei powoduje ziszczenie się przesłanek z art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT, uzasadniając zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia. Ustaleń tych nie podważają twierdzenia organu, jakoby w Polsce spółka posiadała stałe miejsce działalności, świadcząc istotne usługi i angażując się w lokalne procesy, za wystarczające w tym zakresie uznając częściowy udział podwykonawców i polskiej spółki zależnej w realizacji tej działalności.

Norma z art. 53 ust. 1 rozporządzenia 282/2011 wyraźnie stanowi bowiem o zapleczu, które umożliwia świadczenie usług, w których podatnik uczestniczy. Nie wskazuje zatem jedynie na samo nabywanie usług lub obecność na rynku, lecz o realne operacyjne zaangażowanie struktury, nad którą podatnik ten sprawuje kontrolę. Samo bowiem korzystanie z podmiotów trzecich (np. outsourcing) nie wystarcza

dla uznania istnienie stałego miejsca prowadzenia działalności jeśli w danych okolicznościach brak jest wystarczającej dla takiego uznania kontroli nad zasobami tej działalności w tym miejscu z uwagi na konieczność istnienia fizycznego i personalnego zaplecza umożliwiającego odbiór lub świadczenie usług nawet, jeśli jest ono oparte na strukturze wynajmowanej lub kontraktowanej, albowiem nawet wówczas pozostawać musi ono w dyspozycji podatnika.

Wydatki poniesione na organizację eventu dla klientów spółki (obecnych i potencjalnych) mają związek z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 9 maja 2025 r., sygn. I FSK 2424/21

Przychylić należy się do poglądu, że zakupy związane z organizacją eventów, w których uczestniczyć będą pracownicy zajmujący się kontaktami z klientami, oraz wybrani kontrahenci (zarówno dotychczasowi jak i potencjalni), mają pośredni związek z wykonywaną działalnością gospodarczą, przez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości - budowanie pozytywnego wizerunku oraz renomy, zacieśnienie relacji z kontrahentami w celu zwiększenia szans na przekonanie klientów do zakupu towarów i usług od spółki - są związane ze sprzedażą opodatkowaną.

Spełnienie przesłanki posiadania przynajmniej 10% udziałów (art. 10 ust. 2a lit. a polsko-szwajcarskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania) należy oceniać na moment podjęcia uchwały o wypłacie dywidendy, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 listopada 2025 r., sygn. I SA/Wr 389/25

Brak jest podstaw, aby uzależniać skuteczność zaistniałej faktycznie i prawnie zmiany właściciela udziałów w spółce z o.o. od zawiadomienia jej o tym w trybie art. 187 § 1 kodeksu spółek handlowych. Przepis ten bowiem odnosi się wyłącznie do relacji wewnętrznych (korporacyjnych) pomiędzy udziałowcami a spółką. Nie dotyczy on natomiast skuteczności zmian w strukturze właścicielskiej kapitału spółki w odniesieniu do innych podmiotów, w tym m.in. w odniesieniu do organu podatkowego, oceniającego czy w dniu dywidendy jej dotychczasowy jedyny udziałowiec (szwajcarska spółka kapitałowa) wciąż nim pozostawał, przez co jego dywidenda mogła korzystać albo nie ze zwolnienia z podatku u źródła na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy CIT w zw. z art. 10 ust. 2a lit. a polsko-szwajcarskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu otrzymania przez spółkę dodatkowego wynagrodzenia , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2025 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.734.2025.1.AKR	16
Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów klubu piłkarskiego zapłaconej przez klub kary , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.198.2025.1.KP	16
Przepis art. 38k ustawy CIT obejmuje swoim zakresem również wytworzenie środków trwałych we własnym zakresie , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.177.2022.9.AJ	17
Kwestia obowiązku poboru podatku u źródła od płatności dokonywanych na rzecz nie-rezydentów w związku z uczestnictwem spółki w zagranicznych targach , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.492.2025.1.ANK	17
Nabycie jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych jako zastępca pośredni skutkuje naruszeniem warunku z art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT i powoduje utratę prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.398.2025.2.BJ	18
Skutki na gruncie VAT wykonywania transakcji polegających na zawieraniu umowy VPPA, której celem jest zabezpieczenie stałej ceny sprzedaży energii elektrycznej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.543.2025.2.IG	18
Kwestia poboru podatku u źródła w odniesieniu do odsetek przekazywanych agentowi, a należnych bankowi, z tytułu uczestnictwa w programie banku , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.516.2025.3.MW/PP	20

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwalifikacja na gruncie VAT odpłatnych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych oraz poza pasami dróg publicznych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 grudnia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.850.2025.2.MG	20
Wewnątrzspółnotowe świadczenie usług nakładania powłok na narzędzia powierzone przez kontrahenta. Miejsce wpisu w deklaracji VAT-UE , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.557.2025.2.AW	21
Podjęcie uchwały wspólników o likwidacji spółki nie powoduje utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.404.2025.2.AS	22
Prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków na zjazd do miejsc postojowych przy urzędzie miasta oraz wydatków na parking , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.523.2025.2.DP	23
Niezamortyzowana wartość samochodu nie stanowi ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.575.2025.1.BD	24
Przeniesienia prawa do współwłasności 1% przypadającej spółce do pojazdu samochodowego na klienta za wynagrodzeniem stanowi, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, odpłatną dostawą towarów , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.691.2025.8.ICZ	24
Przesłanki zastosowania art. 21 ust. 3-8 ustawy CIT do dokonywanych przez polską spółkę płatności z tytułu opłat licencyjnych na rzecz spółki córki z siedzibą w Szwajcarii , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.501.2025.2.BD	24

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Opodatkowanie VAT otrzymanego wynagrodzenia za wyrażenie zgody na włączenie uczelni do innej uczelni niepublicznej. Ustalenie podstawy opodatkowania z tytułu ww. transakcji , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 grudnia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT-1-1.4012.1027.2025.1.ŻR	25
Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem (w tym odpisów amortyzacyjnych) oraz opłat wynikających z umów leasingu operacyjnego dotyczących samochodów osobowych, które są przeznaczone na wynajem długoterminowy , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 grudnia 2025 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.779.2025.1.DP	26
Zasady dokonywania rozliczeń w ramach grupy VAT utworzonej przez gminę i jej spółkę komunalną , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-4-1.4012.459.2025.2.MK	27
Kwestia opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w związku z wypłacanym wspólnikowi spółki wynagrodzeniem w oparciu o art. 176 kodeksu spółek handlowych za wykonywanie na rzecz spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 28 listopada 2025 r., sygn. DI/200000/43/1194/2025	28

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu otrzymania przez spółkę dodatkowego wynagrodzenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2025 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.734.2025.1.AKR

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka jest uprawniona do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia w przypadkach określonych w umowach (kontrakt lub umowa serwisowa) zawartych z nabywcą. Sposób kalkulacji (wzory/okres/wskaźniki) dodatkowego wynagrodzenia za wykonane usługi jest opisany w ww. umowach. Aby dokonać prezentacji kalkulacji dodatkowego wynagrodzenia spółka pozyskuje od nabywcy niezbędne informacje o wielkości wyprodukowanej energii elektrycznej w danym okresie lub dane te pozyskiwane są z systemu SCADA. Prezentacja przez spółkę nabywcy kalkulacji dodatkowego wynagrodzenia następuje, zgodnie z zawartymi umowami, w oparciu o informacje (wskaźniki/pomiary/dane wraz z dodatkowymi dokumentami) otrzymane od nabywcy. Następnie nabywca potwierdza przedstawioną przez spółkę kalkulację ww. wynagrodzenia.

W analizowanym przypadku, prawo do dodatkowego wynagrodzenia po spełnieniu określonych warunków oraz sposób kalkulacji tego wynagrodzenia jest już znane w momencie podpisania przez spółkę umów. Potwierdzenie zgodności danych przez nabywcę wskazuje ostatecznie, że zostały wykonane ww. usługi i stanowi podstawę do rozliczeń finansowych, ale wiąże wyłącznie strony umowy. Nie przesądza jednak o terminie rzeczywistego wykonania usług, za które jest spółce (na podstawie zawartych Umów) należne dodatkowe wynagrodzenie. Tym samym, nie można uznać, że to potwierdzenie zgodności danych przez nabywcę stanowi o materialnym wykonaniu usług, za które na podstawie zawartych umów jest spółce należne dodatkowe wynagrodzenie. Za wykonanie usług, dających spółce prawo do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia, związanych z wystąpieniem sytuacji, w której ma miejsce opóźnienie w dostawie/instalacji/testowaniu/usługach serwisowania/naprawie szkód w odniesieniu do turbin wiatrowych, które nie wynika z winy spółki, a z winy nabywcy lub jest wynikiem działania „siły wyższej” oraz w sytuacji wygenerowania przez turbiny w danym okresie większej ilo-

ści energii elektrycznej niż zakładana, należy uznać moment prezentacji przez spółkę nabywcy kalkulacji dodatkowego wynagrodzenia na podstawie informacji otrzymanych wcześniej od nabywcy.

Przedstawienie przez spółkę przedmiotowej kalkulacji należy rozumieć jako zgłoszenie nabywcy spełnienia warunków wykonania usług uprawniających spółkę do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia, zgodnie z zawartymi umowami. Kalkulacji dodatkowego wynagrodzenia spółka dokonuje w oparciu o uzyskane od nabywcy dane. Już z zawartych umów znane są spółce i nabywcy warunki i zasady otrzymania dodatkowego wynagrodzenia. W analizowanym przypadku obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia ww. usług, za które spółka otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, tj. z chwilą wykonania ww. usług. Za wykonanie przedmiotowych usług należy uznać moment prezentacji nabywcy przez spółkę kalkulacji dodatkowego wynagrodzenia na podstawie informacji otrzymanych wcześniej od nabywcy. Podsumowując, obowiązek podatkowy VAT z tytułu świadczenia usług, za które spółka otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie, powstaje w momencie prezentacji przez spółkę nabywcy kalkulacji tego wynagrodzenia na podstawie danych uzyskanych wcześniej od nabywcy.

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów klubu piłkarskiego zapłaconej przez klub kary, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.198.2025.1.KP

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zarządzania klubem sportowym, na który Y nałożył kary za naruszenie regulaminu rozgrywek X. Przedmiotowe kary były wynikiem m.in. nieodpowiedniego zachowania kibiców, a także braku zapewnienia otwarcia wszystkich bram prowadzących z obszarów dla widzów na teren gry, gdy widzowie znajdują się na stadionie, przesyłania wiadomości, które nie nadają się na wydarzenie sportowe, oraz za opóźnienie rozpoczęcia meczu przez trenera gospodarzy. Zapłacenie przez spółkę kar, o których mowa w opisie sprawy, nie może być postrzegane jako wydatek

poniesiony w celu uzyskania przychodu albo zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów. W ramach działalności klub uczestniczy w rozgrywkach organizowanych przez X. W ramach tej działalności klub podlega regulaminom i przepisom X, które przewidują możliwość nałożenia kar finansowych za naruszenia regulaminowe. Co oznacza, że decydując się na udział w określonych rozgrywkach klub zobowiązał się do przestrzegania postanowień obowiązującego w tej organizacji regulaminu, ponosząc jednocześnie ryzyko związane z koniecznością poniesienia kar przewidzianych w wypadku złamania zasad z niego wynikających.

Co istotne powodem nałożenia kar na spółkę, było niedopełnienie obowiązków, które ciążyły na spółce, w związku z uczestnictwem w danych rozgrywkach. Samo działanie polegające na zapłacie nałożonych na klub kar finansowych nie stanowi wystarczającej podstawy do uznania, że mamy do czynienia z wydatkiem poniesionym w celu uzyskania lub zachowania czy zabezpieczenia źródła przychodów. Organ nie kwestionuje sensu ekonomicznego poniesionego wydatku, czy też racjonalności podejmowanych przez spółkę decyzji gospodarczych i ich efektywności, dokonuje natomiast oceny celowości wydatku w granicach wyznaczonych przez art. 15 ust. 1 ustawy CIT, tj. czy konkretny wydatek został poniesiony w związku z dążeniem do osiągnięcia przychodu (zachowania lub zabezpieczenia jego źródła). Poniesienia kar stanowiących efekt naruszenia regulaminów organizacji, w rozgrywkach której uczestniczy klub, podatnik nie może sobie rekompensować za pomocą przepisów podatkowych. Nie wszystkie bowiem wydatki związane z działalnością gospodarczą, nawet ekonomicznie uzasadnione, stanowią koszty uzyskania przychodów. W przeciwnym wypadku każde ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej można by przenosić przy użyciu przepisów podatkowych na Skarb Państwa poprzez pomniejszanie dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania. Podsumowując zapłata kary nałożonej na spółkę nie spełnia przesłanek z art. 15 ust. 1 ustawy CIT, tj. nie jest poniesiona w celu uzyskania przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów i nie może być uznana za koszt uzyskania przychodów.

Przepis art. 38k ustawy CIT obejmuje swoim zakresem również wytworzenie środków trwałych we własnym zakresie, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.177.2022.9.AJ

Spółce przysługuje prawo do dokonania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od poczynionych inwestycji w postaci wybudowania dodatkowych pomieszczeń w wynajmowanej hali w celu niezbędnego wsparcia funkcji magazynowo-produkcyjnych w produkcji żeli oraz płynów antybakteryjnych służących walce z COVID-19 w oparciu o art. 38k ustawy CIT.

Kwestia obowiązku poboru podatku u źródła od płatności dokonywanych na rzecz nierezydentów w związku z uczestnictwem spółki w zagranicznych targach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.492.2025.1.ANK

Uzyskiwane od spółki przez podmioty zagraniczne przychody z tytułu uczestnictwa w targach branżowych obejmujące należności za przykładowo wynajem powierzchni wystawienniczej (przestrzeni w hali wystawienniczej), korzystanie z odpłatnością w okresie trwania targów z udostępnionego stoiska lub wyposażenia wystawienniczego - kompletnego stoiska lub jego niektórych tylko elementów, takich jak np. meble, oświetlenie, lodówka, gaśnica, dystrybutor wody, wykładzina, sprzęt elektroniczny niezbędny do obsługi stoiska (np. stacja robocza PC, monitory, przedłużacze), usługi montażu stoiska, wynajem sali konferencyjnej (na potrzeby spotkania z potencjalnymi klientami) - nie są przychodami z tytułu użytkowania lub prawa do używania urządzenia handlowego. Również pozostałe usługi wymienione we wniosku związane ze świadczeniami na rzecz kontrahentów m.in. opłata: rejestracyjna, opłata parkingowa, opłata za media i sprzątnięcie, za zaprojektowanie i wzniesienie stoiska, za przygotowanie ścianek wystawienniczych, oklejanie stoiska grafikami z logo spółki, za obsługę cateringową (poczęstunek) dla klientów spółki, opłata za wpis spółki do katalogu targów, dostęp do aplikacji mobilnej zapewniającej m.in. dostęp do informacji o uczestnikach targów odwiedzających stoisko, za sprawdzenie

nie stanu technicznego stoiska, nabywane w związku z uczestnictwem w zagranicznych targach nie są objęte zakresem przedmiotowym przepisów art. 21 ust. 1 ustawy CIT.

Zatem płatności dokonywane przez spółkę na rzecz nierezydentów w związku z uczestnictwem spółki w zagranicznych targach nie mieszczą się w katalogu przychodów zawartym w art. 21 ust. 1 ustawy CIT i tym samym nie podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób prawnych na podstawie tego przepisu. Oznacza to, że spółka dokonując wypłaty należności, o których mowa we wniosku na rzecz podmiotów zagranicznych nie jest i nie będzie obowiązana, na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy CIT do pobrania od tych należności zryczałtowanego podatku dochodowego. Reasumując, płatności dokonywane przez spółkę na rzecz nierezydentów w związku z uczestnictwem spółki w zagranicznych targach nie podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób prawnych, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy CIT. W konsekwencji, na spółce nie ciąży obowiązek poboru podatku od tych wypłat zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Nabycie jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych jako zastępca pośredni skutkuje naruszeniem warunku z art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT i powoduje utratę prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-2-1.4010.398.2025.2.BJ

Spółka zamierza zawrzeć umowę zlecenia z prezesem zarządu i współwłaścicielem spółki. Na podstawie tej umowy spółka, działając jako zastępca pośredni w rozumieniu art. 734 w zw. z art. 750 kodeksu cywilnego, będzie nabywać jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych we własnym imieniu, lecz na rachunek i rzecz zleceniodawcy – prezesa zarządu i współnika spółki. Wobec powyższego stwierdzić należy, że spółka wejdzie w posiadanie jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych w wyniku zawarcia umowy zlecenia (zastępstwa pośredniego). Zastępca pośredni, zobowiązując się do nabycia w imieniu własnym jednostek uczestnic-

twą w ramach zawartej umowy zlecenia (zastępstwa pośredniego), wchodzi w ten sposób w ich posiadanie. Z treści art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT nie wynika, że ustawodawcy w przypadku posiadania tytułów uczestnictwa chodzi o inne niż formalne znaczenie pojęcia „posiadania” (opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek może podlegać podatnik, który nie posiada (...) tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym).

Organ nie podziela argumentacji, że „skoro jednostki uczestnictwa nie zostaną uznane ani za aktywa, ani za pasywa spółki, a jedynie figurować będą jako element zlecenia pośredniego, to nie może być mowy o ich „posiadaniu” w rozumieniu art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT”. Tym samym warunek określony w art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT, tj. nieposiadania tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub w instytucji wspólnego inwestowania, dotyczy również sytuacji, w której podmiot opodatkowany w formie ryczałtu nabywa jednostki uczestnictwa, tak jak w opisanym zdarzeniu przyszłym, w imieniu własnym, ale na rzecz osoby trzeciej. Nabywanie jednostek uczestnictwa w sytuacji opisanej w zdarzeniu przyszłym jest tożsame z posiadaniem tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub w instytucji wspólnego inwestowania. Reasumując planowane działania spółki polegające na nabyciu jako zastępca pośredni jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych skutkują naruszeniem warunku z art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT i spowodują utratę prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Skutki na gruncie VAT wykonywania transakcji polegających na zawieraniu umowy VPPA, której celem jest zabezpieczenie stałej ceny sprzedaży energii elektrycznej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.543.2025.2.IG

Zwolnienie, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT znajduje zastosowanie do takich usług, które łącznie spełniają następujące warunki: przedmiotem tych usług są instrumenty finansowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz usługi pośrednictwa w tym zakresie, usługi te nie dotyczą przechowywania ww. instrumen-

tów i zarządzania nimi, usługi te nie dotyczą praw i udziałów odzwierciedlających: tytuł prawny do towarów, tytuł własności nieruchomości, prawa rzeczowe dające ich posiadaczowi prawo do korzystania z nieruchomości, udziały i inne tytuły prawne dające ich posiadaczowi prawne lub faktyczne prawo własności lub posiadania nieruchomości lub jej części, bądź prawa majątkowe, których instrumentami bazowymi są m.in. towary (w tym energia elektryczna), mierniki i limity wielkości produkcji oraz uprawnienia do emisji zanieczyszczeń i które mogą zostać zrealizowane poprzez dostawę towarów lub świadczenie usług innych niż zwolnione z podatku.

Przedmiotem usług świadczonych przez spółkę w ramach umowy VPPA bezspornie są instrumenty finansowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Spełniony zatem jest pierwszy z warunków. Jednocześnie, opis sprawy wskazuje, że zawarta przez spółkę umowa ma na celu zabezpieczenie spółkę przed ryzykiem zmian ceny energii elektrycznej, nie polega natomiast na przechowywaniu lub zarządzaniu instrumentami finansowymi. Tym samym, spełniona jest również druga przesłanka do zastosowania zwolnienia od podatku wynikającego z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT. Opisywany instrument finansowy nie dotyczy praw i udziałów odzwierciedlających tytuł prawny do towarów. Kontrakt ten jest instrumentem finansowym, dla którego instrumentem bazowym jest towar (energia elektryczna), a więc należy do kategorii instrumentów finansowych dla których instrumentami bazowymi są towary, mierniki i limity wielkości produkcji oraz uprawnienia do emisji zanieczyszczeń. Co prawda instrumentem bazowym dla ustalenia wzajemnych rozliczeń stron jest towar w postaci energii elektrycznej, niemniej w ramach umowy między stronami dochodzi wyłącznie do rozliczenia finansowego. Strony nie realizują względem siebie dostawy towarów (energii elektrycznej), co potwierdza wyraźnie sama treść umowy, gdzie wyraźnie wskazano, że przedmiot umowy nie obejmuje fizycznej dostawy energii między stronami.

W związku z tym, w opisanym przypadku również trzeci z wymienionych warunków do zastosowania zwolnienia od podatku

dla świadczonych przez spółkę usług zostanie spełniony. W konsekwencji, usługi świadczone przez spółkę w ramach opisanej umowy podlegają zwolnieniu od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT. W analizowanym przypadku nie znajdują zastosowania wyłączenia, o których mowa w art. 43 ust. 16 ustawy VAT. Z wniosku wynika również, że w ramach umowy nie dochodzi dochodziło do fizycznej dostawy energii przez spółkę na rzecz kontrahenta. Jednocześnie przepisy art. 43 ust. 22 i 23 ustawy VAT umożliwiają wybór opodatkowania określonych usług, które dotychczas obligatoryjnie korzystały ze zwolnienia od podatku - w tym m.in. właśnie usług których przedmiotem są instrumenty finansowe, przy czym możliwość wyboru opcji opodatkowania dotyczy wyłącznie usług świadczonych na rzecz innych podatników, przy zachowaniu warunków określonych w ww. przepisach.

Aby ocenić, czy dane czynności mogą być uznane za „pomocnicze” konieczne jest ich zestawienie według różnych kryteriów (wartości, ilości, częstotliwości, wielkości zaangażowanych środków itd.) z całokształtem działalności spółki. W przedmiotowej sprawie spółka wykorzystuje ww. transakcje w bieżącej działalności. Głównym źródłem przychodów spółki są przychody ze sprzedaży wyprodukowanej energii elektrycznej (fizycznej dostawy energii elektrycznej). Ceny energii elektrycznej ulegają ciągłym wahaniom - przez co poziom przychodów osiągany z jej sprzedaży w różnych okresach jest zmienny i niepewny. Celem zapewnienia stałego, przewidywalnego poziomu przychodów, spółka podejmuje działania, mające na celu zabezpieczenie stałości ceny sprzedawanej energii. Jednym z takich działań jest zawarcie z kontrahentem tzw. umowy hedgingowej. Podmioty gospodarcze prowadzą swoją działalność w warunkach niepewności gospodarczej, a z założenia ich głównym celem jest osiągnięcie zysku z tej działalności. Jak wynika z okoliczności sprawy, działalność, która jest przedmiotem wniosku jest działalnością planowaną i wbudowuje się w schemat działalności spółki.

Z założenia nie ma ona stanowić czynności przypadkowej, incydentalnej, lecz jeden z rodzajów prowadzonej przez spółkę działalności, która zgodnie z przedstawionym

opisem sprawy ma służyć ograniczeniu ryzyka zmiany cen energii elektrycznej, na które spółka jest narażona w związku ze swoją działalnością podstawową. Wykonywane przez spółkę zamierzone, celowe i niejednokrotne czynności w zakresie opisanym we wniosku, nie stanowią więc czynności o charakterze pomocniczym w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT. W rezultacie, dla celu ustalenia proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustawy VAT, do rocznego obrotu uzyskanego z tytułu czynności, w związku z którymi podatnikowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego (ust. 3), spółka powinna uwzględniać kwoty obrotu z tytułu czynności polegających na zabezpieczeniu cen energii elektrycznej, gdyż transakcje te nie stanowią dla spółki transakcji finansowych o charakterze pomocniczym w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT.

Kwestia poboru podatku u źródła w odniesieniu do odsetek przekazywanych agentowi, a należnych bankowi, z tytułu uczestnictwa w programie banku, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.516.2025.3.MW/PP

W przypadku wypłaty odsetek i należności licencyjnych, płatnik musi każdorazowo ustalić beneficial owner wypłacanej należności, czy rozpoznaje on przychód w swoim państwie rezydencji, a także to czy płatność przekazywana w łańcuchu nie zmieniła swego charakteru. W niniejszej sprawie bank spełnia definicję rzeczywistego właściciela względem otrzymywanych odsetek, jest również podatnikiem względem tych odsetek. Bank kredytuje zakupy spółki zgłoszone przez spółkę do programu. Z tytułu tego kredytowania spółka płaci bankowi (za pośrednictwem spółki X będącej agentem ds. windykacji) należne bankowi odsetki. Płatność przekazywana na rzecz banku w łańcuchu nie zmieniła swego charakteru tzn. płatności z tytułu pobieranych odsetek są przekazywane do banku jako odsetki. Występujący w procesie przekazywania płatności agent spełnia jedynie funkcje o charakterze pełnomocnika do spraw windykacji należności, tj. przyjmuje płatności, wystawia noty odsetkowe oraz podejmuje niezbędne działania w celu windykacji w imieniu banku. Jego uczestnictwo w procesie przekazywania

odsetek należy ocenić jako „neutralne”. Nadto, spółka działa z należytą starannością zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Możliwe więc będzie zastosowanie właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania w odniesieniu do odsetek przypadających bankowi. Skoro: bank jest podmiotem uprawnionym do odsetek (rzeczywistym właścicielem odsetek), bank jest podatnikiem podatku dochodowego w Luksemburgu i rozpoznaje przychód podatkowy z tytułu przekazanych przez agenta odsetek, odsetki uzyskiwane przez bank są dochodami za finansowanie (kredytowanie) zakupów spółki zgłoszonych przez spółkę do programu finansowania (wierzytelności), bank nie posiada zakładu (stałej placówki) w Polsce, spółka (jako płatnik) nie posiada zagranicznego zakładu (stałej placówki) w Luksemburgu, spółka (jako płatnik) oraz bank nie jest podmiotem powiązany, spółka posiada skan certyfikatu rezydencji oraz oświadczenie o statusie rzeczywistego właściciela banku - to w odniesieniu do odsetek przekazywanych agentowi, a należnych bankowi jako ich rzeczywistemu właścicielowi jest uprawniona do niepobrania podatku u źródła, na podstawie art. 11 ust. 3 polsko-luksemburskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

W odniesieniu do odsetek przekazywanych agentowi a należnych bankowi jako ich rzeczywistemu właścicielowi, nie będą miały zastosowania przepisy polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Kwalifikacja na gruncie VAT odpłatnych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych oraz poza pasami dróg publicznych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 grudnia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.850.2025.2.MG

Wykonywane przez gminę odpłatne usługi parkingowe na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych (SPP) nie będą stanowiły usług opodatkowanych VAT. Natomiast wykonywane przez gminę odpłatne usługi parkingowe na miejscach parkingowych zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych (MPN) będą stanowiły usługi opodatkowane VAT.

Biorąc pod uwagę orzeczenie TSUE z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie C-90/20 (Apcoa Parking Danmark A/S), opłaty dodatkowe, które będą przez gminę nakładane będą stanowiły w istocie wynagrodzenie za świadczenie usług parkingowych. Przedmiotowe opłaty będą należnościami wynikającymi z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego polegającego na tym, że usługodawca udostępnia do korzystania miejsca parkingowe, a usługobiorca w zamian za to zobowiązuje się do uiszczenia określonych opłat za parkowanie, w tym opłat dodatkowych w razie nieprzestrzegania zasad korzystania z parkingu. Istotne znaczenie ma również to, że usługa udostępnienia miejsca parkingowego została rzeczywiście wykonana na rzecz kierowcy pojazdu. W stosunku do opłat dodatkowych, które będą pobierane w związku ze świadczeniem odpłatnych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych (SPP) wskazać należy, że opłaty te, jako związane z czynnościami pozostającymi poza zakresem stosowania ustawy, będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe niepodlegające opodatkowaniu VAT.

Natomiast w odniesieniu do opłat dodatkowych pobieranych w związku ze świadczeniem odpłatnych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych (MPN), opłaty te będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe podlegające opodatkowaniu VAT. Zatem, opłaty dodatkowe pobierane za świadczenie odpłatnych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych: i) w pasach dróg publicznych (SPP) - będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe niepodlegające opodatkowaniu VAT, ii) poza pasami dróg publicznych (MPN) - będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe podlegające opodatkowaniu VAT.

Obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usług odpłatnego udostępniania miejsc parkingowych, w zamian za które pobierane będą przez gminę opłaty za korzystanie z parkingów oraz opłaty dodatkowe, gmina powinna rozpoznać zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b tiret trzecie w zw. z art. 19a ust. 7 ustawy VAT.

Z tytułu wydatków związanych z realizacją inwestycji polegającej na zorganizowaniu

SPP i MPN: i) w sytuacji gdy gmina będzie miała możliwość przyporządkowania ww. wydatków do poszczególnych rodzajów działalności, tj. do działalności gospodarczej (do czynności opodatkowanych) i do działalności innej niż działalność gospodarcza, to - na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT - będzie jej przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług w takim zakresie, w jakim ww. wydatki będą związane z czynnościami opodatkowanymi VAT, ii) w sytuacji, gdy gmina nie będzie miała możliwości przyporządkowania wydatków do poszczególnych rodzajów działalności 0 będzie jej przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego w części, w jakiej zakupione towary i usługi będą związane z wykonywaniem czynności opodatkowanych VAT na podstawie art. 86 ust. 1 w zw. z art. 86 ust. 2a i nast. ustawy VAT oraz przepisu § 3 ust. 2 rozporządzenia MF z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników.

Wewnątrzspółnotowe świadczenie usług nakładania powłok na narzędzia powierzane przez kontrahenta. Miejsce wpisu w deklaracji VAT-UE, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-3-3.4012.557.2025.2.AW

W analizowanym przypadku spółka dokonuje nakładania powłok (...) na narzędzia powierzane przez kontrahenta. Narzędzia te pozostają własnością kontrahenta, a spółka nie uzyskuje prawa do rozporządzania nimi jak właściciel. Nie dochodzi zatem do sprzedaży ani żadnej innej czynności, która skutkowałaby przeniesieniem władztwa nad rzeczą. Czynność polega wyłącznie na wykonaniu procesu technologicznego na cudzym przedmiocie, którego właścicielem pozostaje kontrahent. Nakładanie powłok (...) na powierzchnię narzędzi powierzonych przez kontrahenta stanowi więc w niniejszym przypadku świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

W analizowanym stanie faktycznym usługa świadczona jest dla stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podatnika,

które znajduje się na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE. W konsekwencji miejscem świadczenia usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej kontrahenta, położone poza terytorium Polski. Usługi świadczone przez spółkę są świadczone na rzecz podatników w rozumieniu art. 28a ustawy VAT. Skoro więc usługobiorcą jest podatnik podatku od wartości dodanej z innego niż Polska państwa członkowskiego UE, na spółce będzie ciążył obowiązek składania informacji podsumowujących o dokonanych usługach. W rezultacie spółka będzie zobowiązana do wypełniania informacji podsumowującej stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia MF z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach i przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock, zgodnie z instrukcjami określonymi w załączniku nr 2 tego rozporządzenia. Przy czym nie można zgodzić się ze stanowiskiem spółki zgodnie z którym, miejsce wpisu w deklaracji VAT-UE powinno w dalszym ciągu pozostać jako eksport usług do krajów UE.

W analizowanym stanie faktycznym spółka świadczy usługi na rzecz podatników podatku od wartości dodanej z innych państw członkowskich UE, a więc mamy do czynienia z wewnątrzwspólnotowym świadczeniem usług, które podlega wykazaniu w informacji podsumowującej VAT-UE zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT oraz z objaśnieniami ww. rozporządzenia. Podkreślenia także wymaga, że na gruncie podatku VAT nie ma takich transakcji jak m.in. wskazany przez spółkę „eksport usług do krajów UE”. Należy mieć na uwadze, że termin „eksport usług” w ogóle nie występuje na gruncie ustawy VAT. Ustawa odnosi się jedynie do terminu „eksport towarów”, który z kolei stanowi wywóz towarów poza granice UE, tj. do krajów trzecich – nie jest to zatem przypadek opisany w niniejszym stanie faktycznym.

Podjęcie uchwały wspólników o likwidacji spółki nie powoduje utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.404.2025.2.AS

Zasadniczo samo wystąpienie przyczyn

rozwiązania spółki nie powoduje automatycznie zakończenia jej działalności. W sytuacji więc, gdy w toku działalności spółki zaistnieje jedna z sytuacji opisanych w art. 58 § 1 kodeksu spółek handlowych, konieczne jest podjęcie dalszych działań zmierzających do ustania bytu spółki – przeprowadzenie likwidacji lub rozwiązanie spółki bez przeprowadzania likwidacji. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, przeprowadzenie procesu likwidacji spółki jest podstawowym sposobem zakończenia jej bytu prawnego. Wspólnicy muszą określić, w jaki sposób zostanie zastąpiona procedura likwidacji. Dopóki jednak informacja o likwidacji nie zostanie wpisana do KRS, spółka nie jest uznawana za „postawioną w stan likwidacji”. Uchwała wspólników o likwidacji spółki ma charakter wewnętrzny, dopóki nie zostanie zgłoszona i ujawniona w rejestrze. Dopiero wpis w KRS powoduje formalne i prawne rozpoczęcie likwidacji. Do tego momentu spółka funkcjonuje w pełni normalnie – ma organy (zarząd), prowadzi działalność, nie rozpoczyna się etap ksiąg likwidacyjnych ani procedur przewidzianych w kodeksie spółek handlowych.

Zakres przedmiotowy art. 28l ust. 1 ustawy CIT stanowi katalog zamknięty zdarzeń skutkujących utratą prawa do opodatkowania ryczałtem. Procedura likwidacji bądź rozwiązanie spółki, nie jest wymieniona jako przesłanka utraty prawa do ryczałtu. W konsekwencji podjęcie uchwały wspólników o likwidacji spółki nie powoduje utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek. Wynika to z literalnego brzmienia przepisu art. 28l ustawy CIT, który nie wskazuje na utratę prawa do opodatkowania ryczałtem w tej sytuacji. W przedmiotowej sprawie nie znajdują zastosowania także przepisy art. 28k ustawy CIT, ponieważ spółka jest już opodatkowana ryczałtem od dochodów spółek. Wskazany przepis dotyczy bowiem wyłącznie podmiotów, które zamierzają dopiero przystąpić do ryczałtu od dochodów spółek kapitałowych.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków na zjazd do miejsc postojowych przy urzędzie miasta oraz wydatków na parking, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.523.2025.2.DP

Gmina planuje budowę kilku miejsc postojowych zlokalizowanych przy jednym z budynków należących do urzędu miejskiego. Parking ma być płatny, z możliwością 30-minutowego darmowego parkowania. Tym samym, należy uznać, że zjazd do tych miejsc parkingowych, którego dotyczy pytanie, jest funkcjonalnie związany z planowanymi przez gminę miejscami parkingowymi. Zatem towary i usługi, nabyte w związku z budową zjazdu na planowane miejsca postojowe przy urzędzie miejskim, będą wykorzystywane przez gminę w taki sam sposób jak mający powstać parking. Nie można jednak zgodzić się z oceną gminy, że parking będzie wykorzystywany zarówno do czynności opodatkowanych, jak i niepodlegających opodatkowaniu.

Nieodpłatne udostępnienie parkingu (na krótki czas) nie może przesądzać o ograniczeniu prawa do pełnego odliczenia podatku naliczonego z tytułu wydatków ponoszonych przez gminę na budowę zjazdu na ten parking. Nabyte towary i usługi będą przeznaczone do wykorzystania na cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą - zatem nie stosuje się w tym zakresie proporcji, o której mowa w art. 86 ust. 2a ustawy VAT. W takiej sytuacji przysługuje gminie pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków, które gmina może przypisać wyłącznie do zjazdu do miejsc postojowych przy budynku urzędu miejskiego. Prawo do odliczenia przysługuje pod warunkiem niewystąpienia przesłanek negatywnych wymienionych w art. 88 ustawy VAT.

Gminie nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z infrastrukturą techniczną, tj.: ciąg pieszo-jezdny wraz z wjazdami na parking, zatoka dla komunikacji zbiorowej (autobusowej) oraz dla postoju taksówek, wiaty przystankowe, miejsca odpoczynku podróżnych, elementy małej architektury związanej z parkingiem - ponieważ nie posłużą one do wykonywania czynności opodatkowanych przez podatnika VAT. Na-

tomiast parking (plac parkingu) przeznaczony będzie do odpłatnego udostępniania miejsc parkingowych, czyli do działalności komercyjnej, z tytułu której gmina będzie zobowiązana do rozliczania VAT należnego. Oznacza to, że wydatki na parking (plac parkingu) związane będą z wykonywaniem czynności opodatkowanych przez podatnika VAT działającego w ramach swojej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT. Tym samym, wypełnione są przesłanki, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT i przysługuje gminie prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych wyłącznie z parkingiem (placem parkingu), bez niezbędnej infrastruktury technicznej.

Gmina jest w stanie określić jaka część kwoty na danej fakturze dotyczy parkingu samochodowego, który gmina rozumie jako plac parkingu wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Nie jest jednak w stanie wyodrębnić wydatków na ciąg pieszo-jezdny, wjazdy na parking, zatokę dla komunikacji zbiorowej (autobusowej), postój taksówek, wiaty przystankowe, miejsca odpoczynku podróżnych, małą architekturę spośród wydatków na realizację inwestycji. W konsekwencji, należy stwierdzić, że gmina nie jest w stanie wyodrębnić wydatków na sam plac parkingu.

Skoro gmina nie jest w stanie bezpośrednio i jednoznacznie przyporządkować wydatków związanych z budową parkingu do czynności opodatkowanych i czynności niepodlegających opodatkowaniu, wówczas przysługuje jej prawo do odliczenia części podatku naliczonego z faktur dokumentujących wydatki związane z budową parkingu w oparciu o przewspółczynnik właściwy dla tej jednostki organizacyjnej, która będzie prowadzić działalność z nim związaną. Prawo do odliczenia przysługuje pod warunkiem niewystąpienia przesłanek negatywnych wymienionych w art. 88 ustawy VAT.

Niezamortyzowana wartość samochodu nie stanowi ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.575.2025.1.BD

Na utratę wartości środków trwałych mogą mieć wpływ zdarzenia takie jak: zmiana technologii produkcji, przeznaczenie środka trwałego do likwidacji, wycofanie środka trwałego z używania. Zaznaczyć należy, że sama sprzedaż środka trwałego nie skutkuje koniecznością dokonania odpisu z tytułu trwałej utraty wartości środka trwałego. Jednocześnie w opisie sprawy, spółka nie wskazała, że wystąpiły okoliczności uzasadniające dokonanie odpisu aktualizującego wartość samochodu. Sprzedaż samochodu osobowego (środka trwałego), zakwalifikowanego przez spółkę jako wykorzystywany do działalności mieszanej, nie spowoduje konieczności rozpoznania 50% jego niezamortyzowanej części jako ukryte zyski, na podstawie art. 28m ust. 4 pkt 2 ustawy CIT. Niezamortyzowana wartość samochodu nie stanowi ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT.

Przeniesienia prawa do współwłasności 1% przypadającej spółce do pojazdu samochodowego na klienta za wynagrodzeniem stanowi, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, odpłatną dostawą towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.691.2025.8.ICZ

Podjęmowane przez spółkę, w ramach opisanego modelu, czynności przeniesienia prawa do współwłasności 1% przypadającej spółce do pojazdu samochodowego na klienta za wynagrodzeniem stanowi, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, odpłatną dostawą towarów a spółka będzie działać w charakterze podatnika VAT, w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji uznać należy, że czynność przeniesienia prawa do współwłasności 1% przypadającej spółce do pojazdu samochodowego na klienta za wynagrodzeniem stanowi, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, odpłatną dostawą towarów, podlegającą opodatkowaniu tym podatkiem zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Wobec powyższego stanowisko, zgodnie z którym

- po 12 miesiącach spółka odpłatnie przenosi swój 1% udział na użytkownika, co w ujęciu ekonomicznym stanowi zakończenie procesu współwłasności, a nie sprzedaż towaru w rozumieniu art. 7 ustawy VAT – jest nieprawidłowe.

Przesłanki zastosowania art. 21 ust. 3-8 ustawy CIT do dokonywanych przez polską spółkę płatności z tytułu opłat licencyjnych na rzecz spółki córki z siedzibą w Szwajcarii, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.501.2025.2.BD

W rozpatrywanej sprawie spełnione zostaną wszystkie warunki do zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 i nast. ustawy CIT bowiem: wypłacającym należności licencyjne jest spółka mająca siedzibę na terytorium Polski; uzyskującym przychody z tytułu należności licencyjnych jest spółka córka podlegająca w Konfederacji Szwajcarskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia; spółka matka posiada bezpośrednio nie mniej niż 25% udziałów u spółki nieprzerwanie przez okres 2 lat; spółka matka posiada bezpośrednio nie mniej niż 25% udziałów w spółce córce nieprzerwanie przez okres 2 lat; spółka córka jest rzeczywistym właścicielem należności licencyjnych, które wypłaca spółka; posiadanie udziałów przez spółkę matkę w kapitale zakładowym spółki oraz spółki córki wynika z tytułów własności; spółka córka nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia; spółka matka podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów w Szwajcarii, bez względu na miejsce ich osiągnięcia; spółka córka podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów w Szwajcarii, bez względu na miejsce ich osiągnięcia; nie występują negatywne przesłanki, o których mowa w art. 22c ust. 1 ustawy CIT.

Z uwagi na fakt, iż Szwajcaria nie jest ani członkiem UE, ani EOG, konieczne jest ustalenie, czy ww. regulacje znajdują zastosowanie także do Konfederacji Szwajcarskiej. Jak wynika z art. 21 ust. 8 ustawy CIT, przepisy ust. 3-7 stosuje się odpo-

wiednio do podmiotów wymienionych w załączniku nr 5 do ustawy CIT. W załączniku nr 5 do ustawy CIT wymieniono m.in. spółkę Aktiengesellschaft (AG) i inne osoby prawne, podlegające w Szwajcarii opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, jako podmioty objęte tymi przepisami. Spółka AG (Aktiengesellschaft) ma zatem formę prawną wymienioną w załączniku nr 5 do ustawy CIT. W świetle powyższego w rozpatrywanej sprawie dochodzi do spełnienia warunków określonych w art. 21 ust. 3-8 ustawy CIT. Z powyższego wynika, że zwolnienie, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy CIT będzie miało zastosowanie do wypłat należnego wynagrodzenia licencyjnego dokonywanych przez spółkę na rzecz spółki córki. W konsekwencji, spółka jako płatnik podatku u źródła od ww. wynagrodzenia, będzie uprawniona do zastosowania zwolnienia z podatku na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy CIT.

Opodatkowanie VAT otrzymanego wynagrodzenia za wyrażenie zgody na włączenie uczelni do innej uczelni niepublicznej. Ustalenie podstawy opodatkowania z tytułu ww. transakcji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 grudnia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT-1-1.4012.1027.2025.1.ŻR

W związku z wyrażeniem przez spółkę zgody na włączenie uczelni 1 i uczelni 2 do innej uczelni niepublicznej będzie istniał związek prawny między spółką a inną uczelnią niepubliczną, w ramach którego będzie następować świadczenie wzajemne. Spółka jako jedna ze stron istniejącego stosunku prawnego będzie zobowiązana do określonego działania, tj. wyrażenia zgody na włączenie ww. uczelni do innej uczelni niepublicznej, a druga strona, tj. inna uczelnia niepubliczna do zapłaty wynagrodzenia za zgodę na włączenie uczelni do innej uczelni niepublicznej. Wyrażenie przez spółkę jako założyciela ww. zgody jest warunkiem na włączenie uczelni do innej uczelni niepublicznej. Natomiast uczelnia niepubliczna, do której zostaną włączone inne uczelnie niepubliczne będzie zobowiązana do przekazania spółce wynagrodzenia za ww. zgodę na podstawie odrębnej umowy zawartej pomiędzy stronami transakcji.

Wobec powyższego, poprzez wyrażenie zgody na włączenie uczelni 1 i uczelni 2 do

innej uczelni niepublicznej, w zamian za co spółka otrzyma wynagrodzenie, spółka świadczy, w ramach działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT, usługi zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Czynność ta ze względu na jej odpłatny charakter podlega opodatkowaniu VAT na zasadach ogólnych w oparciu o art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Otrzymane od uczelni niepublicznej, do której będą włączone uczelnia 1 i uczelnia 2, świadczenie pieniężne stanowi wynagrodzenie za świadczoną usługę, dającą wypłacającemu wyraźne i bezpośrednie korzyści. Z tych też względów, z tytułu wykonywanych czynności spółka będzie uznana za podatnika VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT. Podsumowując, wyrażenie przez spółkę zgody na włączenie uczelni 1 i uczelni 2 do innej uczelni niepublicznej, w zamian za co spółka otrzyma wynagrodzenie, będzie nosiło znamiona odpłatnego świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, podlegającego opodatkowaniu VAT, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

W świetle art. 29a ust. 1 ustawy VAT wynagrodzeniem będzie wszystko, co spółka otrzyma w zamian za wyrażenie zgody na włączenie uczelni 1 i uczelni 2 do innej uczelni niepublicznej, w tym także zwrot środków finansowych przekazanych przez spółkę jako założyciela na funkcjonowanie uczelni 1. W konsekwencji, podstawą opodatkowania dla świadczonej przez spółkę usługi będzie, zgodnie z art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 1 ustawy VAT wszystko, co stanowi zapłatę, którą otrzyma spółka od uczelni niepublicznej, do której będzie włączona uczelnia 1 (tj. wynagrodzenie za zgodę na włączenie uczelni 1 do innej uczelni niepublicznej oraz zwrot środków finansowych przekazanych przez spółkę jako założyciela na funkcjonowanie uczelni 1) i uczelnia 2 (tj. wynagrodzenie za zgodę na włączenie uczelni 2 do innej uczelni niepublicznej), pomniejszone o kwotę należnego podatku.

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem (w tym odpisów amortyzacyjnych) oraz opłat wynikających z umów leasingu operacyjnego dotyczących samochodów osobowych, które są przeznaczone na wynajem długoterminowy, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 grudnia 2025 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.779.2025.1.DP

Skoro: nabyte (kupione) przez wnioskodawcę pojazdy są samochodami osobowymi w rozumieniu art. 5a pkt 19a ustawy PIT; stanowią środki trwałe ujęte przez wnioskodawcę w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych; są przeznaczone wyłącznie do odpłatnego wykorzystywania na podstawie umowy najmu; przedmiotem działalności wnioskodawcy jest wynajem długoterminowy samochodów osobowych - to wnioskodawca spełnia warunki do wyłączenia z limitu kosztu uzyskania przychodów w tym zakresie na podstawie art. 23 ust. 5b ustawy PIT. Zatem odpisy amortyzacyjne od tych samochodów wnioskodawca może ujmować w podatkowych kosztach w pełnej wysokości - bez względu na ich wartość - na podstawie art. 23 ust. 5b ustawy PIT.

Odnosząc się natomiast do kwestii zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów opłat wynikających z umów leasingu operacyjnego, w części dotyczącej spłaty wartości samochodu, wyjaśnić należy, że skoro art. 23 ust. 1 pkt 5b ustawy PIT odnosi się wyłącznie do odpisów amortyzacyjnych, to nie można go zastosować na zasadzie analogii do kosztów wynikających z umowy leasingu operacyjnego. Zatem w tej sytuacji będzie miało zastosowanie ograniczenie proporcjonalne, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 47a w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy PIT.

Zatem: do dnia 31 grudnia 2025 r. wnioskodawca będzie uprawniony do: zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat w części dotyczącej spłaty wartości samochodu w wysokości nieprzekraczającej ich części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej kwota 150.000 zł (dotyczy samochodów spalinowych) pozostaje do wartości samochodu osobowego, który jest przedmiotem tej umowy; zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat w części dotyczącej

spłaty wartości samochodu w wysokości nieprzekraczającej ich części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej kwota 225.000 zł (dotyczy samochodów elektrycznych) pozostaje do wartości samochodu osobowego, który jest przedmiotem tej umowy.

Od dnia 1 stycznia 2026 r. wnioskodawca będzie uprawniony do: zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat w części dotyczącej spłaty wartości samochodu w wysokości nieprzekraczającej ich części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej kwota 100.000 zł - jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy - Prawo o ruchu drogowym, jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr - pozostaje do wartości samochodu osobowego, który jest przedmiotem tej umowy (dotyczy samochodów spalinowych); zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat w części dotyczącej spłaty wartości samochodu w wysokości nieprzekraczającej ich części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej kwota 150.000 zł - jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy - Prawo o ruchu drogowym, wynosi mniej niż 50 g na kilometr - pozostaje do wartości samochodu osobowego, który jest przedmiotem tej umowy (dotyczy samochodów spalinowych); zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat w części dotyczącej spłaty wartości samochodu w wysokości nieprzekraczającej ich części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej kwota 225.000 zł - w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy - pozostaje do wartości samochodu osobowego, który jest przedmiotem tej umowy (dotyczy samochodów elektrycznych).

Zasady dokonywania rozliczeń w ramach grupy VAT utworzonej przez gminę i jej spółkę komunalną, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-4-1.4012.459.2025.2.MK

Pomiędzy gminą oraz zakładem gospodarki komunalnej gminy (spółka komunalna), będą istniały powiązania finansowe w rozumieniu art. 15a ust. 3 ustawy VAT, powiązania ekonomiczne w rozumieniu art. 15a ust. 4 ustawy VAT oraz powiązania organizacyjne w rozumieniu art. 15a ust. 5 ustawy VAT. Z opisu sprawy wynika, że ww. podmioty nie będą członkami innej grupy VAT. Zatem wypełnią warunki, niezbędne do utworzenia grupy VAT i tym samym mogą utworzyć grupę VAT. W przepisach obowiązujących od dnia 1 stycznia 2023 r. nie ma zastrzeżenia co do konieczności posiadania osobowości prawnej lub szczególnej formy prawnej. Nie występują także wprost wyłączenia, które uniemożliwiłyby wprost zawiązanie grupy VAT w ramach jednostki samorządu terytorialnego i utworzonych przez nią spółek komunalnych. W świetle powołanych przepisów uznać należy, że w okolicznościach analizowanej sprawy gmina oraz spółka komunalna będą spełniać warunki wymagane do utworzenia grupy VAT, w rozumieniu art. 15a ust. 1 ustawy VAT.

W przypadku utworzenia grupy VAT - dostawy oraz usługi świadczone wewnątrz grupy VAT nie będą stanowiły transakcji dla celów VAT, o czym stanowi art. 8c ust. 1 ustawy VAT. Czyli dostawa towarów lub świadczenie usług wewnątrz grupy nie będą opodatkowane VAT. Dostawy towarów i świadczenie usług dokonywane pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy VAT nie stanowią czynności podlegających opodatkowaniu VAT. Oznacza to, że wykonywane pomiędzy członkami grupy VAT czynności nie podlegają fakturowaniu oraz nie są wykazywane w deklaracjach składanych przez grupę VAT. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie nie będzie obowiązku wystawiania faktur oraz wykazywania w składanym przez grupę VAT pliku JPK transakcji dokonywanych pomiędzy podmiotami tworzącymi grupę VAT.

Wskazany we wniosku sposób obliczania proporcji zapewnia/będzie zapewniał do-

konanie obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wyłącznie w odniesieniu do części kwoty podatku naliczonego proporcjonalnie przypadającej na wykonywane w ramach działalności gospodarczej grupy VAT czynności opodatkowane. Proporcja ta uwzględni bowiem dokładną ilość m³ wody dostarczanej i ścieków odprowadzanych z poszczególnych rodzajów działalności. Sposób kalkulacji jest precyzyjny oraz oparty na obiektywnych kryteriach. Powyższa metoda ustalenia prewspółczynnika będzie gwarantowała najbardziej dokładne wyliczenie kwoty podatku naliczonego do odliczenia. Tym samym, wskazany sposób kalkulacji prewspółczynnika będzie odzwierciedlał, w jakim stopniu infrastruktura będzie wykorzystywana do działalności gospodarczej, a w jakim do działalności innej niż gospodarcza.

Grupie VAT będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków (zarówno inwestycyjnych, jak i bieżących) związanych z działalnością opisaną jako grupa nr 1 za pomocą rzeczywistego prewspółczynnika opartego na kryterium ilości wody dostarczonej oraz ścieków odprowadzonych i oczyszczonych w ramach transakcji zewnętrznych podlegających VAT, w sumie ilości wody dostarczonej oraz ścieków odprowadzonych i oczyszczonych w ramach ogółu wszystkich transakcji/zużyć (tj. zarówno transakcji zewnętrznych podlegających VAT i potrzeb własnych gminy niepodlegających VAT).

Sposób określenia proporcji wprowadzony przepisami art. 86 ust. 2a ustawy VAT, nie przewiduje możliwości odrębnego liczenia współczynnika proporcji dla każdego sektora/grupy działalności prowadzonej przez podatnika. Proponowane prewspółczynniki dla poszczególnych sektorów/grup grupy VAT nie odnoszą się do całokształtu działalności grupy VAT. Do wydatków poniesionych w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej związanej z grupą 2 i 3, które to wydatki, jak wynika z opisu sprawy, będą służyć do wykonywania czynności opodatkowanych oraz do działalności wykonywanej poza zakresem podatku VAT, a bezpośrednie przyporządkowanie tych zakupów w całości do działalności gospodarczej, nie będzie możliwe oraz nie będzie możliwości przyporządkowania dokonywanych zakupów do danego człon-

ka grupy VAT - należy stosować prewspółczynnik grupy VAT, a nie pojedynczego jej członka czy sektora/grupy. Należy zwrócić uwagę, że sposób określenia proporcji wprowadzony przepisami art. 86 ust. 2a ustawy VAT, nie przewiduje możliwości odrębnego liczenia współczynnika proporcji dla każdego sektora/grupy działalności prowadzonej przez podatnika.

Proponowane przez gminę ustalenie sposobu określenia proporcji odnoszące się do poszczególnych sektorów/grup działalności utworzonej grupy VAT mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której w ramach jednego podatnika funkcjonowałyby równoległe kilka sposobów określenia prewspółczynnika, a mnogość sposobów określenia proporcji, wykreowanych w sposób przedstawiony przez gminę spowodowałyby, że odliczenie podatku naliczonego byłoby nieczytelne. Gmina nie wskazała żadnych innych alternatywnych metod liczenia prewspółczynnika dla porównania i wskazania różnic, aby móc ocenić zasadność wyboru zaproponowanych prewspółczynnika i aby potwierdzić, że zaproponowane metody są najbardziej reprezentatywne i odpowiadają specyfice prowadzonej działalności. Proponowane metody nie mogą być „najłatwiejsze” do wyliczenia, ale muszą obiektywnie odzwierciedlać zakres, w jakim nabywane towary i usługi są wykorzystywane do działalności opodatkowanej. Zatem, w powyższych przypadkach, ustalając wysokość odliczenia podatku VAT gmina powinna stosować prewspółczynnik przyjęty dla rozliczeń całej grupy VAT.

Po utworzeniu grupy VAT podatek naliczony od zakupów towarów i usług związanych z ogólną działalnością gospodarczą grupy VAT może być rozliczany prewspółczynnikiem wyliczonym według metody, o której mowa w art. 86 ust. 2c pkt 3 ustawy VAT, który gmina będzie wyliczać według przedstawionego wzoru i w kalkulacji prewspółczynnika dla ogólnej działalności grupy VAT będą ujmowane wszelkie czynności zarówno opodatkowane, zwolnione, jak i niepodlegające opodatkowaniu VAT, wykonywane przez grupę VAT (nie ma czynności, które nie byłyby ujmowane w kalkulacji prewspółczynnika) oraz dotacje i subwencje i/lub dopłaty o podobnym charakterze zostaną uwzględnione w kalkulacji proporcji.

Grupa VAT będzie zobowiązana do stosowania prewspółczynnika VAT, o którym mowa w art. 86 ust. 2a ustawy VAT, przyjętego dla rozliczeń całej grupy VAT (tzw. prewspółczynnika grupowego) oraz proporcji obliczonej dla grupy VAT, na podstawie art. 90 ust. 1 i nast. ustawy VAT. Tym samym, będzie przysługiwało prawo do odliczenia VAT z zastosowaniem prewspółczynnika wyliczonego dla całej grupy VAT z zastosowaniem wzoru wskazanego w art. 86 ust. 2c pkt 3 ustawy VAT oraz z zastosowaniem wskaźnika struktury sprzedaży dla całej grupy VAT wyliczonego, zgodnie z art. 90 ust. 3 oraz ust. 10d ustawy VAT. Natomiast, należy mieć na uwadze, że w pierwszym roku funkcjonowania grupy VAT, grupa VAT ustala ten prewspółczynnik szacunkowo.

Kwestia opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w związku z wypłacaniem wspólnikowi spółki wynagrodzeniem w oparciu o art. 176 kodeksu spółek handlowych za wykonywanie na rzecz spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 28 listopada 2025 r., sygn. DI/200000/43/1194/2025

Przytoczony w opisie zdarzenia przyszłego wniosku zakres, rodzaj i wymiar prac, do których zobowiązany będzie wspólnik przedsiębiorcy w połączeniu z przedmiotem działalności przedsiębiorcy tj. działalność obiektów służących poprawie kondycji fizycznej, działalność związana z prowadzeniem siłowni i klubów fitness (PKD 93.13. Z), wypożyczanie i dzierżawa sprzętu rekreacyjnego i sportowego (PKD 77.21. Z) itp.: serwis maszyn i urządzeń, inwentaryzacja wyposażenia, miesięczny grafik recepcji i instruktorów, zamówienia materiałów i drobnego sprzętu, zajęcia fitness grupowe, treningi personalne, audyt standardów pracy siłowni itd. wskazują, iż obowiązki wspólnika są zadaniami o charakterze usługowym. Będą one wykonywane przez wspólnika osobiście w sposób powtarzalny, odpłatnie, a zakres i częstotliwość będą określone w umowie spółki i tak np. raz w miesiącu, raz w tygodniu, 10-12 zajęć tygodniowo, 5-15 jednostek zajęciowych tygodniowo.

Opisane we wniosku o interpretację czynności wspólnika stanowią obowiązki cha-

rakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a więc umowy opisanej w art. 750 k.c. chociaż przedsiębiorca podkreśla, iż nie będzie zawierał odrębnych umów cywilnoprawnych na wykonywanie wskazanych czynności przez wspólnika. Należy uznać, iż przedsiębiorca w opisanym zdarzeniu przyszłym zmierza do posłużenia się regulacją art. 176 kodeksu spółek handlowych do stworzenia mechanizmu wynagrodzenia wspólnika w sposób niezgodny z ratio legis tej instytucji prawnej. Wspólnik de facto (mając na uwadze charakter i zakres wykonywanych czynności), będzie świadczyć na rzecz spółki usługi charakterystyczne dla cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych. Na gruncie przedstawionego zdarzenia przyszłego relacja pomiędzy wspólnikiem a spółką nie ma charakteru stosunku ustanowionego w art. 176 kodeksu spółek handlowych.

Czynności opisane przez przedsiębiorcę wypełniają przesłanki umowy o świadczenie usług, która jest tytułem do objęcia ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tym przepisem obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Polski są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z k.c. stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Tym samym wynagrodzenie wypłacane za wykonywanie przez wspólnika opisanych czynności na rzecz spółki będzie stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe stosownie do art. 18 ust. 1, 3 i 7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl